

Αυξημένη αποτελεσματικότητα μεταξύ του ΕΤΠΑ και άλλων διαρθρωτικών ταμείων

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Ιουνίου 2011 σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση και τις μελλοντικές συνέργειες για αυξημένη αποτελεσματικότητα μεταξύ του ΕΤΠΑ και άλλων διαρθρωτικών ταμείων (2010/2160(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη το άρθρο 174, παράγραφος 1, και το άρθρο 175, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου της 11ης Ιουλίου 2006 περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής¹, ιδίως το άρθρο 9, παράγραφος 4,
- έχοντας υπόψη την απόφαση 2006/702/ΕΚ του Συμβουλίου της 6ης Οκτωβρίου 2006 για τις στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές της Κοινότητας για τη συνοχή²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 21ης Οκτωβρίου 2008 σχετικά με τη διακυβέρνηση και την εταιρική σχέση στο εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, και μια βάση για τα σχέδια στον τομέα της περιφερειακής πολιτικής³,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 11ης Μαρτίου 2009 για την πολιτική συνοχής: επένδυση στην πραγματική οικονομία⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 24ης Μαρτίου 2009 σχετικά με τη συμπληρωματικότητα και τον συντονισμό της πολιτικής συνοχής και των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης⁵,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 24ης Μαρτίου 2009 σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για την εδαφική συνοχή και το στάδιο της συζήτησης σχετικά με την μελλοντική μεταρρύθμιση της πολιτικής συνοχής⁶,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 20ής Μαΐου 2010 σχετικά με την υλοποίηση των συνεργειών των διαθέσιμων πόρων για την έρευνα και την καινοτομία στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1080/2006 για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και το έβδομο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα και ανάπτυξη στις πόλεις και τις περιφέρειες,

¹ EE L 210 της 31.7.2006, σ. 25.

² EE L 291 της 21.10.2006, σ. 11.

³ EE C 15 E της 21.1.2010, σ. 10.

⁴ EE C 87 E της 1.4.2010, σ. 113.

⁵ EE C 117 E της 6.5.2010, σ. 46.

⁶ EE C 117 E της 6.5.2010, σ. 65.

καθώς και στα κράτη μέλη και την Ένωση¹,

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 20ής Μαΐου 2010 σχετικά με τη συμβολή της πολιτικής συνοχής στην επίτευξη των στόχων της Λισαβόνας και της ΕΕ 2020²,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 20ής Μαΐου 2010 για τη δημιουργία μιας ενιαίας αγοράς για τους καταναλωτές και τους πολίτες³,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 7ης Οκτωβρίου 2010 σχετικά με την πολιτική συνοχής και περιφερειακή πολιτική της ΕΕ μετά το 2013⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 14ης Δεκεμβρίου 2010 σχετικά με τη χρηστή διακυβέρνηση όσον αφορά την περιφερειακή πολιτική της ΕΕ⁵,
- έχοντας υπόψη την εικοστή ετήσια έκθεση της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 2009 για την υλοποίηση των διαρθρωτικών ταμείων (COM(2009)0617/2),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 3ης Μαρτίου 2010 με τίτλο «ΕΥΡΩΠΗ 2020 - Στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» (COM(2010)2020),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 31ης Μαρτίου 2010 με τίτλο «Πολιτική για τη συνοχή: στρατηγική έκθεση 2010 σχετικά με την υλοποίηση των προγραμμάτων 2007-2013» (COM(2010)0110),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 6ης Οκτωβρίου 2010 με τίτλο «Η περιφερειακή πολιτική συμβάλλει στην έξυπνη ανάπτυξη στο πλαίσιο της Ευρώπης 2020» (COM(2010)0553),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 19ης Οκτωβρίου 2010 με τίτλο «Η επανεξέταση του προϋπολογισμού της ΕΕ» (COM(2010)0700),
- έχοντας υπόψη την πέμπτη έκθεση της Επιτροπής του Νοεμβρίου 2010 για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή: το μέλλον της πολιτικής συνοχής (η «πέμπτη έκθεση για τη συνοχή»),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής της 9ης Νοεμβρίου 2010 με τίτλο «Συμπεράσματα της πέμπτης έκθεσης για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή» (COM(2010)0642),
- έχοντας υπόψη την επιστολή που απηύθυναν στον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής οι αρμόδιοι Επίτροποι για θέματα περιφερειακής πολιτικής, ναυτιλιακών υποθέσεων και αλιείας, απασχόλησης, κοινωνικών υποθέσεων και κοινωνικής ένταξης και γεωργίας και αγροτικής ανάπτυξης,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 48 του Κανονισμού του,

¹ ΕΕ C 161 E της 31.5.2011, σ. 104.

² ΕΕ C 161 E της 31.5.2011, σ. 120.

³ ΕΕ C 161 E της 31.5.2011, σ. 84.

⁴ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0356.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2010)0468.

- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Περιφερειακής Ανάπτυξης και τις γνωμοδοτήσεις της Επιτροπής Προϋπολογισμών και της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων (A7-0141/2011),
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι το άρθρο 174 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι η Ένωση, προκειμένου να προαχθεί η αρμονική ανάπτυξη του συνόλου της, αναπτύσσει και εξακολουθεί τη δράση της με σκοπό την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και εδαφικής της συνοχής,
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αιτιολογική σκέψη 40 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 του Συμβουλίου ορίζει ότι ο προγραμματισμός θα πρέπει να εξασφαλίζει το συντονισμό των Ταμείων μεταξύ τους, με τα άλλα υφιστάμενα χρηματοδοτικά μέσα, με την ΕΤΕπ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων (ΕΤΕ), και ότι ο συντονισμός αυτός θα πρέπει να καλύπτει επίσης την εκπόνηση πολύπλοκων χρηματοδοτικών συστημάτων και εταιρικών σχέσεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα,
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στη στρατηγική «Ευρώπη 2020», η Επιτροπή δεσμεύθηκε να κινητοποιήσει τα χρηματοοικονομικά μέσα της ΕΕ –ήτοι, μεταξύ άλλων, τα ταμεία αγροτικής ανάπτυξης και τα διαρθρωτικά ταμεία, τα προγράμματα Ε&Α, τα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών (ΔΕΔ), το πρόγραμμα πλαίσιο για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία (CIP) και το ΕΤΕ– ως μέρος μιας συνεκτικής στρατηγικής χρηματοδότησης που συνδυάζει τη χρηματοδότηση από την ΕΕ και από τους εθνικούς δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς χρηματοδότησης, στο πλαίσιο της εμβληματικής πρωτοβουλίας με τίτλο «Μια Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποδοτικά τους πόρους», αποτυπώνοντας, κατά τον τρόπο αυτό, την ανάγκη συνοχής μεταξύ πολιτικών και μέσων,
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πέμπτη έκθεση για τη συνοχή αναγνωρίζει σαφώς ότι η επιδίωξη του στόχου της περιφερειακής ανάπτυξης απαιτεί πράγματι στενό συντονισμό μεταξύ των δημόσιων πολιτικών σε όλα τα επίπεδα,
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στα συμπεράσματά του της 14ης Ιουνίου 2010 για τη στρατηγική έκθεση της Επιτροπής για το 2010 σχετικά με την εφαρμογή των προγραμμάτων της πολιτικής για τη συνοχή, το Συμβούλιο τόνισε «την ανάγκη περαιτέρω βελτίωσης του συντονισμού της πολιτικής συνοχής και άλλων ενωσιακών και εθνικών πολιτικών, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο, ώστε να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της επίτευξης κοινών στόχων με περισσότερο συντονισμένο τρόπο», καθώς και την «πραγματική προστιθέμενη αξία που παράγεται από τη στρατηγική προσέγγιση και την κοινή εφαρμογή κανόνων για το ΕΤΠΑ, το Ταμείο Συνοχής και το ΕΚΤ, στο γενικό πλαίσιο της πολιτικής συνοχής»,
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στην επιστολή που απηύθυναν στον Πρόεδρο της Επιτροπής κ. Μπαρόζο, οι αρμόδιοι Επίτροποι για θέματα περιφερειακής πολιτικής, για θέματα ναυτιλιακών υποθέσεων και αλιείας, απασχόλησης, κοινωνικών υποθέσεων και κοινωνικής ένταξης και γεωργίας και αγροτικής ανάπτυξης αναγνώρισαν ομόφωνα «την ανάγκη να ενισχυθεί η ενσωμάτωση των διαφόρων πολιτικών της ΕΕ για να υλοποιηθεί η βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς οικονομική ανάπτυξη που πρέπει να επιτύχει η Ένωση», προτείνοντας την «κατάρτιση ενός κοινού στρατηγικού πλαισίου σε επίπεδο ΕΕ για το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ, το Ταμείο Συνοχής, το ΕΓΤΑΑ και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ), για την περίοδο μετά το 2013»,
- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι η μεταρρύθμιση της διαρθρωτικής πολιτικής για την περίοδο προγραμματισμού 2007-2013 οδήγησε στο διαχωρισμό της αγροτικής ανάπτυξης από το

γενικό πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων,

- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι ο εξορθολογισμός των δαπανών προϋποθέτει αποτελεσματικότερες και αποδοτικότερες πολιτικές τόσο σε επίπεδο ΕΕ όσο και σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, και ότι ο στενότερος συντονισμός και η συμπληρωματικότητα συνιστούν θεμελιώδη στοιχεία για τον εκσυγχρονισμό της πολιτικής για τη συνοχή στο μέλλον,
- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, χωρίς ένα υποστηρικτικό πλαίσιο πολιτικής, οι υφιστάμενες συνέργειες εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την οργανωτική και στρατηγική ικανότητα των αποδεκτών τους να συνδυάζουν την ενίσχυση που παρέχεται από τα διάφορα μέσα της ΕΕ,
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι μια προσέγγιση που βασίζεται στην τοπική ανάπτυξη μπορεί να συμβάλει σημαντικά στην αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα της πολιτικής για τη συνοχή, και ότι η πολιτική συνοχής παραμένει το κυριότερο εργαλείο για την αντιμετώπιση των ειδικών προκλήσεων που αντιμετωπίζει κάθε επικράτεια, ενώ η έμφαση στην αστική διάσταση της πολιτικής συνοχής, η οποία αντικατοπτρίζει ευρύτερες λειτουργικές ζώνες, πρέπει να συνοδεύεται από ισορροπημένες προϋποθέσεις για την σύnergie ανάπτυξη των αστικών, των προαστιακών και των αγροτικών περιοχών·
- ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι επιτακτική ανάγκη, αλλά ασκούνται και πιέσεις, για εξυγίανση των δημόσιων προϋπολογισμών, ανάγκη που επιτάσσει πιο καινοτόμες δράσεις για την ενίσχυση του αντικτύπου οιασδήποτε διαθέσιμης χρηματοδότησης και ότι ο αποτελεσματικός συντονισμός μεταξύ πολιτικών και μέσων θα συντελέσει στην εξοικονόμηση χρόνου και πόρων και θα αποφέρει πραγματικά οφέλη από πλευράς αποδοτικότητας και αποτελεσματικότητας,
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η επιδίωξη συντονισμού και συνεργειών πρέπει να συντελεστεί τόσο σε οριζόντιο επίπεδο (με συνεκτικότητα μεταξύ των διαφόρων πολιτικών) όσο και σε κατακόρυφο επίπεδο (με συνεργασία και συντονισμό μεταξύ των ποικίλων επιπέδων διακυβέρνησης),
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι μία κατακερματισμένη προσέγγιση μπορεί να οδηγήσει σε κενά πολιτικής, σε επικαλυπτόμενες ή ακόμη και αντικρουόμενες πολιτικές, αντιφατικές δημόσιες ενέργειες και σε επικάλυψη πόρων, με συνέπειες τόσο στην περιφερειακή αποτελεσματικότητα των δημόσιων πολιτικών όσο και στον εθνικό αντίκτυπό τους, και ότι, στα τελευταία έγγραφα πολιτικής της Επιτροπής, δεν φαίνεται να δίδεται επαρκής έμφαση στην υιοθέτηση ολοκληρωμένης προσέγγισης,
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η χάραξη μιας πιο ολοκληρωμένης, συνεκτικής, αποτελεσματικής και αποδοτικής πολιτικής για τη συνοχή απαιτεί περισσότερες προσπάθειες για την προσαρμογή των πολιτικών της ΕΕ στις ιδιαίτερες ανάγκες και αξίες των διαφόρων εδαφών και περιφερειών της Ένωσης,
- ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές – στο πλαίσιο των γενικών κατευθυντήριων γραμμών για τη βελτίωση της πρόσβασης σε μέσα χρηματοδότησης– προϋποθέτουν καλύτερο συντονισμό μεταξύ των ταμείων,
- ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι στρατηγικές κατευθυντήριες γραμμές απαιτούν ρητά την ενθάρρυνση της δημιουργίας συνεργειών ανάμεσα στις διαρθρωτικές πολιτικές, τις

πολιτικές για την απασχόληση και τις πολιτικές για την αγροτική ανάπτυξη, τονίζοντας ότι, στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίσουν τη συνέργεια και τη συνεκτικότητα μεταξύ των δράσεων που θα χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ, το Ταμείο Συνοχής, το ΕΚΤ, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας (ΕΤΑ) και το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) για κάποια συγκεκριμένη περιοχή και για συγκεκριμένο τομέα δραστηριότητας· λαμβάνοντας δε υπόψη ότι προβλέπουν επίσης πως οι κυριότερες κατευθυντήριες αρχές όσον αφορά τη διαχωριστική γραμμή και τους μηχανισμούς συντονισμού μεταξύ των δράσεων που υποστηρίζονται από τα διάφορα ταμεία πρέπει να καθοριστούν στο επίπεδο των εθνικών στρατηγικών πλαισίων αναφοράς/εθνικών στρατηγικών σχεδίων,

- ΙΖ. έχοντας υπόψη ότι το Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του της 21ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με την Πέμπτη έκθεση για την οικονομική, κοινωνική και εδαφική συνοχή ζητεί από την Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα εφαρμογής προγραμμάτων χρηματοδοτούμενων από πλείονα ταμεία,
- ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ορισμένες περιοχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνορεύουν με τρίτες χώρες, οι οποίες επωφελούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ), και ότι πρέπει να επισημανθεί συγκεκριμένα η δυνατότητα χρηματοδότησης συνεργιών ορισμένων σχεδίων, ώστε να αυξηθεί το αναπτυξιακό δυναμικό ευρωπαϊκών περιοχών που παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά αυτά,
- ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι στην ενδιάμεση επανεξέταση αναγνωρίζεται ο περιορισμένος βαθμός δημοσιονομικής ευελιξίας και τα προσκόμματα που υφίστανται στην πρόβλεψη νέων προτεραιοτήτων ακόμη και στο πλαίσιο υφισταμένων προγραμμάτων, ενώ επισημαίνεται εξίσου ότι η έλλειψη συνέπειας μεταξύ των προγραμμάτων και ο επαχθής διοικητικός φόρτος παρεμποδίζουν την αποτελεσματικότητα,
- Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, στην τρέχουσα συγκυρία μετά την κρίση, καθίσταται ακόμη σημαντικότερη η κατανόηση των διαδικασιών που ακολουθούνται στις οικονομίες των κρατών μελών, καθώς και των αποτελεσμάτων που επιτυγχάνονται μέσω της χρήσης των πόρων της ΕΕ,
- ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι σημαντικό να διασφαλισθεί η προβολή και η «ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία» της συμβολής της ΕΕ,

Ο χρόνος και ο τόπος για μεγαλύτερο συντονισμό και συνέργειες

1. ζητεί την υποβολή πρότασης σχετικά με ένα ενιαίο στρατηγικό πλαίσιο ήδη για την προσεχή δημοσιονομική περίοδο μετά το 2013, για τη διασφάλιση κοινής προσέγγισης και την αξιοποίηση των συνεργιών μεταξύ όλων των δράσεων που υπηρετούν, σε τοπικό επίπεδο, τους στόχους της πολιτικής της περαιτέρω συνοχής, όπως καθορίζονται από τις Συνθήκες και χρηματοδοτούνται από το ΕΤΠΑ, το Ταμείο Συνοχής, το ΕΚΤ, το ΕΓΤΑΑ και το ΕΤΑ·
2. τονίζει ότι στόχος της πολιτικής συνοχής πρέπει να είναι μια βιώσιμη, ευφυής και περιεκτική οικονομική ανάπτυξη ομοιόμορφα κατανομημένη από κοινωνικής και εδαφικής πλευράς, η μείωση των αναπτυξιακών ανισοτήτων μεταξύ των περιφερειών, η δημιουργία θέσεων απασχόλησης, η αναβάθμιση της ποιότητας της ζωής, η κατάρτιση των εργαζομένων για τις νέες θέσεις, μεταξύ άλλων στον τομέα της βιώσιμης οικονομίας, η κοινωνική και εδαφική συνοχή και η υλοποίηση του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου

που αποτελεί στοιχείο συνοχής και ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οικονομίας·

3. τονίζει ότι η πολιτική συνοχής θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την επίτευξη βιώσιμης ανάπτυξης στο σύνολο της ΕΕ και τη δίκαιη και ομοιόμορφα κατανομημένη ευημερία, ενισχύοντας τον ανταγωνισμό και στοχεύοντας στη μείωση των κοινωνικοοικονομικών ανισοτήτων μεταξύ των περιφερειών της ΕΕ·
4. θεωρεί ότι η πολιτική συνοχής αποτελεί έναν από τους πυλώνες της οικονομικής πολιτικής της ΕΕ ευνοώντας τη μακροπρόθεσμη στρατηγική επενδύσεων και την κοινωνική ένταξη· θεωρεί ότι η πολιτική συνοχής αποτελεί εγγύηση για τη στήριξη των λιγότερο ανεπτυγμένων περιφερειών και των μειονεκτουσών ομάδων, οδηγώντας στην ισόρροπη και αρμονική ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης· διαπιστώνει ότι η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία έγκειται στο γεγονός ότι όλοι μπορούν να επωφελούνται από τις οικονομικές επιτυχίες της ΕΕ· υποστηρίζει για το λόγο αυτό ότι η πολιτική συνοχής πρέπει να διατηρηθεί ως αυτόνομη πολιτική με σημαντική χρηματοδότηση·
5. επικροτεί την πρόταση που περιλαμβάνεται στην Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την επανεξέταση του προϋπολογισμού για την έγκριση κοινού στρατηγικού πλαισίου από την Επιτροπή, ούτως ώστε να ενισχυθεί η ολοκλήρωση των πολιτικών της ΕΕ που αποβλέπουν στην υλοποίηση της στρατηγικής για την «Ευρώπη 2020»· στο πλαίσιο αυτό ζητεί την ανάληψη δράσης για την προώθηση συνεργειών μεταξύ των τρόπων χρηματοδότησης των εμβληματικών πρωτοβουλιών της Στρατηγικής ΕΕ 2020· επισημαίνει, εντούτοις, ότι η δημιουργία ενισχυμένων συνεργειών μεταξύ των δράσεων που χρηματοδοτούνται από τα πέντε προαναφερθέντα ταμεία εντός ενός κοινού στρατηγικού πλαισίου δεν είναι καθοριστικής σημασίας μόνο για την υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», αλλά επίσης, και πρωτίστως, για την επίτευξη των στόχων της πολιτικής για τη συνοχή που καθορίζονται από τη Συνθήκη·
6. επιδοκιμάζει την πέμπτη έκθεση για τη συνοχή, η οποία, μολονότι επικεντρώνεται κατά κύριο λόγο στην ανάδειξη της συμβολής που μπορούν να έχουν οι περιφέρειες και η πολιτική συνοχής στην υλοποίηση των στόχων της στρατηγικής «Ευρώπη 2020», περιέχει μία σειρά συμπερασμάτων τα οποία καταδεικνύουν τον καίριο ρόλο που διαδραματίζει η δημιουργία ενισχυμένων συνεργειών μεταξύ των διαρθρωτικών ταμείων, συμπεριλαμβανομένου του Ταμείου Συνοχής·
7. κρίνει αναγκαίο τον εξορθολογισμό των δαπανών στον τομέα της πολιτικής για τη συνοχή με τον περιορισμό του κατακερματισμού των χρηματοδοτικών μέσων και οδών και την προώθηση καλύτερης συμπληρωματικότητας μεταξύ των διαφόρων μέσων χρηματοδότησης· επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής για καλύτερη ιεράρχηση των προτεραιοτήτων και θεματική συγκέντρωση των κοινοτικών και εθνικών πόρων σε ορισμένο αριθμό προτεραιοτήτων, προκειμένου να εξασφαλισθεί ενισχυμένος συντονισμός μεταξύ των ταμείων, ενόψει της βελτίωσης του στρατηγικού χαρακτήρα της συγκεκριμένης πολιτικής· τονίζει, ωστόσο, ότι τα κράτη μέλη, καθώς και οι περιφερειακές και τοπικές αρχές εξακολουθούν να χρειάζονται επαρκή βαθμό ευελιξίας για την προσαρμογή των προτεραιοτήτων στις ιδιαίτερες αναπτυξιακές ανάγκες τους·
8. εκφράζει την ικανοποίησή του για την πρόταση της Επιτροπής σχετικά με τις συμβάσεις εταιρικής σχέσης στον τομέα της ανάπτυξης και των επενδύσεων με στόχο τη βελτίωση του συντονισμού μεταξύ των κοινοτικών πόρων και των εθνικών χρηματοδοτήσεων για τους στόχους και τα προγράμματα· υπογραμμίζει την ανάγκη συμμετοχής των τοπικών και περιφερειακών αρχών στη σύλληψη και την εκτέλεση των συμβάσεων αυτών· ζητεί

συντονισμό των συμβάσεων αυτών με τις εθνικές μεταρρυθμίσεις των τομεακών πολιτικών με εδαφικές επιπτώσεις (π.χ. μεταφορές και υποδομές E&A).

9. υπογραμμίζει ότι πολλές πρωτοβουλίες οικονομικής ανάπτυξης στο πλαίσιο της πολιτικής συνοχής δεν δημιουργούν απλώς ευκαιρίες οι οποίες θα ήταν ευκαίρια να αξιοποιηθούν, αλλά η επιτυχής τους έκβαση εξαρτάται ουσιαστικά από τη μελέτη τόσο των ανθρώπινων όσο και των φυσικών παραγόντων (οι βελτιώσεις στις υποδομές, για παράδειγμα, δεν οδηγούν αυτομάτως σε μεγαλύτερη ανάπτυξη εάν δεν συνδυάζονται με επενδύσεις στους τομείς της εκπαίδευσης, των επιχειρήσεων και της καινοτομίας). εκτιμά, ως εκ τούτου, ότι η δημιουργία ενισχυμένων συνεργειών μεταξύ του ΕΤΠΑ, του ΕΚΤ και του Ταμείου Συνοχής θα μεγιστοποιήσει τον αναπτυξιακό αντίκτυπο των εν λόγω ταμείων.
10. επιστά την προσοχή στο ρόλο που διαδραματίζει το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης στην αποτελεσματική χρήση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, δεδομένου ότι το ΕΤΠΑ είναι υπεύθυνο για τη δημιουργία συνθηκών όπως οι σωστές υποδομές και η δέουσα δυνατότητα πρόσβασης, χωρίς τις οποίες οι επενδύσεις για την απασχόληση δεν είναι δυνατόν να καρποφορήσουν.
11. υπογραμμίζει ότι η οικονομική κρίση κατέστησε ακόμη πιο επείγουσες τις παρεμβάσεις στους τομείς που εμπίπτουν στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, ιδιαίτερα εκείνες για τη στήριξη της απασχόλησης, του επαγγελματικού αναπροσανατολισμού, της κοινωνικής ένταξης και για τη μείωση της φτώχειας.
12. τονίζει ότι το ΕΚΤ, ως μέσο στήριξης της διαρκούς κατάρτισης, της απόκτησης προσόντων και του επαγγελματικού αναπροσανατολισμού, πρέπει να θεωρείται απαραίτητο μέσο του οποίου οι δυνατότητες δεν έχουν χρησιμοποιηθεί πλήρως για την προώθηση μιας περιεκτικής και επαρκούς ανάπτυξης και μιας Ευρώπης που θα βασίζει την ανταγωνιστικότητά της στη γνώση.
13. τονίζει ότι ένας στοχοθετημένος και συντονισμένος πολιτικός σχεδιασμός θα εξασφάλιζε την προτεραιότητα στις επενδύσεις με την μεγαλύτερη επίπτωση στην ανταγωνιστικότητα και την οικονομική ανάπτυξη των περιοχών.
14. εκτιμά ότι οι δράσεις για την αγροτική ανάπτυξη στο πλαίσιο του ΕΓΤΑΑ και οι δράσεις για τη βιώσιμη ανάπτυξη της αλιείας στο πλαίσιο του ΕΤΑ θα πρέπει να υπαχθούν σε ένα ενιαίο πλαίσιο με τα λοιπά διαρθρωτικά ταμεία, ήτοι το ΕΤΠΑ, το Ταμείο Συνοχής και το ΕΚΤ. καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή να αξιολογήσει κατά πόσον θα μπορούσε να διασφαλισθεί η υιοθέτηση μιας συνολικής προσέγγισης για την ανάπτυξη των αγροτικών και αλιευτικών κοινοτήτων, σύμφωνα με το στόχο της εδαφικής συνοχής, μέσω της μετατόπισης των δράσεων τοπικής ανάπτυξης από τα εν λόγω δύο ταμεία προς ένα γενικότερο πλαίσιο συνοχής ή, τουλάχιστον, μέσω σαφέστερων συνεργειών μεταξύ όλων των ταμείων. φρονεί ότι μία τέτοια προσέγγιση θα μπορούσε να λάβει υπόψη το πλαίσιο των καίριων πολιτικών με εδαφικό αντίκτυπο και να επιτρέψει σε όσους συμμετέχουν ενεργά στις διαδικασίες ανάπτυξης σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο να ασκούν μια πολιτική με πραγματικά τοπική διάσταση, η οποία θα ανταποκρίνεται δεόντως στις εδαφικές ανάγκες των αγροτικών και αλιευτικών περιοχών ή των μικρών νήσων.
15. τονίζει ότι περαιτέρω ενίσχυση του συντονισμού δεν απαιτείται μόνο μεταξύ των μέσων της πολιτικής για τη συνοχή αυτών καθ'αυτών (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ και Ταμείο Συνοχής), αλλά και μεταξύ των δράσεων που χρηματοδοτούνται από τα εν λόγω μέσα και των

δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται στο πλαίσιο των ΔΕΔ, του 7ου προγράμματος πλαισίου και του Κοινοτικού Προγράμματος Καινοτομίας (CIP).

16. εκτιμά ότι οι συνέργειες μπορεί να είναι σημαντικές για το στόχο της εδαφικής συνεργασίας μεταξύ του ΕΤΠΑ και των προενταξιακών μέσων και του μέσου γειτονίας, στο πλαίσιο διασυνοριακών προγραμμάτων· καλεί την Επιτροπή να εξετάσει σε ποιες περιπτώσεις θα μπορούσε επίσης να επιδιωχθεί ο συντονισμός με άλλα μέσα της εξωτερικής πτυχής των πολιτικών της ΕΕ, όπως το ΕΤΑ·
17. πιστεύει ότι αυτή η αλληλοενίσχυση και ο συντονισμός των πολιτικών της ΕΕ μπορεί αδιαμφισβήτητα να εξασφαλίσει τα βέλτιστα δυνατά αποτελέσματα από τον προϋπολογισμό της ΕΕ· ζητεί ανάπτυξη των πρωτοβουλιών χρηματοοικονομικής τεχνικής, όπως τα μέσα που χρηματοδοτούνται από την ΕΤΕ, και μεγαλύτερη χρήση των μέσων αυτών·
18. επισημαίνει, ωστόσο, το γεγονός, ότι πολλά κράτη μέλη αντιμετωπίζουν δυσκολίες όσον αφορά το συντονισμό μεταξύ των διαφόρων ταμείων και εκφράζουν καταφανώς την ανησυχία τους για την έλλειψη συνέργειας –ακόμη δε και για την επικάλυψη, σε ορισμένες περιπτώσεις– μεταξύ των ταμείων· τονίζει, εν προκειμένω, ότι οι σύνθετοι κανόνες διαχείρισης των ταμείων απαιτούν υπερβολικά υψηλό επίπεδο θεσμικών ικανοτήτων για την υπέρβαση των φραγμών και για τον ικανοποιητικό συντονισμό της υλοποίησής τους· εξαιρεί τη σημασία της συγχρηματοδότησης και την απαραίτητη απλοποίηση των κανόνων της ώστε να καταστεί δυνατή η ενίσχυση των συνεργειών μεταξύ των διαρθρωτικών ταμείων·
19. υπογραμμίζει ότι η απλούστευση, η οποία είναι ζωτικής σημασίας για μία επιτυχή πολιτική συνοχής, πρέπει να διενεργηθεί σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, βελτιώνοντας με τον τρόπο αυτό τα αποτελέσματα· καλεί την Επιτροπή να προτείνει απλούστερη αρχιτεκτονική για την πολιτική στο μέλλον, η οποία να βασίζεται σε μεγαλύτερη ευελιξία, αναλογικότητα και προβολή όσον αφορά τη χρήση των ταμείων, ώστε να διευκολύνεται η πλήρης και ταχεία απορρόφησή τους·
20. υπενθυμίζει ότι ένας από τους κύριους λόγους για τους οποίους το ΕΤΠΑ και τα άλλα διαρθρωτικά ταμεία αντιμετώπισαν δυσκολίες για να διοχετεύσουν αποτελεσματικά πόρους προς σχέδια με μεγαλύτερες δυνατότητες δημιουργίας οικονομικής ανάπτυξης και θέσεων απασχόλησης είναι το γεγονός ότι δίδεται μεγαλύτερη έμφαση στη δυνατότητα απορρόφησης παρά στα αποτελέσματα·
21. υποστηρίζει μία πολιτική συνοχής προσανατολισμένη περισσότερο προς την επίτευξη αποτελέσματος, η οποία εστιάζεται λιγότερο στην κανονικότητα των δαπανών και διαδικασιών αλλά επιτυγχάνει στην πράξη ισορροπία ανάμεσα στην ποιότητα των παρεμβάσεων και τον χρηματοοικονομικό και διοικητικό έλεγχο· συνιστά να θεσπισθούν αρμόζοντες μηχανισμοί αποτίμησης προς βελτίωση των θεσμικών και διοικητικών ικανοτήτων των φορέων που είναι επιφορτισμένοι με τη διαχείριση προγράμματος, στοιχείο που θα συμβάλει στην ποιότητα των δαπανών και τη μείωση του επιπέδου σφαλμάτων·
22. υποστηρίζει ότι η αρχιτεκτονική της μελλοντικής πολιτικής για τη συνοχή πρέπει να είναι απλούστερη, πιο ευέλικτη και ικανή να διευκολύνει τη μεγίστη δυνατή απορρόφηση και αποτελεσματικότητα των κονδυλίων·

23. υπογραμμίζει ότι η ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία μπορεί και πρέπει να επιτευχθεί μέσω μεγαλύτερης συνέργειας μεταξύ των χρηματοδοτικών μέσων της πολιτικής για τη συνοχή και του καλύτερου συντονισμού μεταξύ αυτών και των άλλων χρηματοδοτικών μέσων·

Ένας στόχος: Συνοχή, μία δέσμη μέσων για την επίτευξή της

24. θεωρεί ότι οι κοινοί κανόνες διαχείρισης, επιλεξιμότητας, ελέγχου και υποβολής εκθέσεων στο πλαίσιο των χρηματοδοτούμενων έργων από το ΕΤΠΑ, το ΕΚΤ, το Ταμείο Συνοχής, το ΕΓΤΑΑ και το ΕΤΑ (ιδίως όσον αφορά τα μέτρα για τη στήριξη της οικονομικής διαφοροποίησης των αγροτικών και αλιευτικών περιοχών) δεν θα διαδραματίσουν μόνο καίριο ρόλο στην προώθηση και τη διευκόλυνση της αποτελεσματικότερης υλοποίησης των προγραμμάτων της πολιτικής για τη συνοχή, αλλά θα συμβάλουν επίσης καθοριστικά στις προσπάθειες απλοποίησης· θεωρεί, επιπλέον, ότι τούτο θα μπορούσε να απλοποιήσει τόσο τη χρήση των ταμείων από τους δικαιούχους όσο και τη διαχείριση των ταμείων από τις εθνικές αρχές, περιορίζοντας τον κίνδυνο σφάλματος, παρέχοντας, ταυτόχρονα, την δυνατότητα διαφοροποίησης, όπου χρειάζεται, ούτως ώστε να αποτυπώνονται οι ιδιαιτερότητες των πολιτικών, των μέσων και των δικαιούχων, και διευκολύνοντας, επιπλέον, τη συμμετοχή μικρότερων ενδιαφερόμενων φορέων στα προγράμματα της πολιτικής για τη συνοχή, καθώς και την ευκολότερη απορρόφηση της διαθέσιμης χρηματοδότησης, υπό την προϋπόθεση ότι η απλοποίηση αυτή θα συνοδεύεται από επαρκή χρηματοδότηση ειδικά για την τεχνική στήριξη·
25. εμμένει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο πρέπει να παραμείνει στο πλαίσιο του κανονισμού που αφορά τις γενικές διατάξεις για τα ταμεία της πολιτικής συνοχής· υπογραμμίζει, συνεπώς, την ανάγκη διατήρησης και ενίσχυσης του μοντέλου μίας ενιαίας γενικής ρύθμισης, που θα καλύπτει τους κανόνες διαχείρισης, επιλεξιμότητας, λογιστικού και γενικού ελέγχου και υποβολής εκθέσεων, σε συνδυασμό με σύντομους και ειδικά προσαρμοσμένους στα ταμεία κανονισμούς που θα αποτυπώνουν τους ειδικούς στόχους πολιτικής του κάθε ταμείου· τονίζει, περαιτέρω, ότι απαιτείται συντονισμός σε όλα τα επίπεδα χάραξης πολιτικής, από το στρατηγικό σχεδιασμό, μέσω της εκτέλεσης και των πληρωμών, έως την ολοκλήρωση, το λογιστικό και γενικό έλεγχο και την αξιολόγηση·
26. καλεί την Επιτροπή να διερευνήσει τους πλέον αποτελεσματικούς τρόπους για την ενίσχυση των συνεργειών σε τοπικό επίπεδο· ζητεί, σε αυτό το πλαίσιο, να εξετασθεί ενδεχομένως η δυνατότητα των κρατών μελών να επιλέγουν την εφαρμογή ενός μόνο επιχειρησιακού προγράμματος ανά περιφέρεια, ή ενός πολυπεριφερειακού επιχειρησιακού προγράμματος στο πλαίσιο μακροπεριφερειακών στρατηγικών που θα περιλαμβάνουν διαφορετικά ταμεία (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, Ταμείο Συνοχής, ΕΓΤΑΑ και Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας) υπό μία ενιαία αρχή διαχείρισης, δίδοντας ιδιαίτερη προσοχή στη συμβολή των περιφερειών σε μια αποκεντρωμένη προσέγγιση και στην παραχώρηση μεγαλύτερης αυτονομίας και ευελιξίας στις περιφέρειες για συμμετοχή στις δικιές τους στρατηγικές και για την αξιοποίηση της περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης· προτείνει στις εθνικές αρχές διαχείρισης των κρατών μελών να εκπονήσουν μελλοντικά επιχειρησιακά προγράμματα προσαρμοσμένα στο μέτρο του δυνατού στους τοπικούς και περιφερειακούς στόχους·
27. καλεί την Επιτροπή να εξετάσει τη δυνατότητα εφαρμογής προγραμμάτων χρηματοδοτούμενων από πλείονα ταμεία για τα κράτη μέλη και τις περιοχές που θα θελήσουν να τα χρησιμοποιήσουν· εκτιμά ότι τούτο θα συντελούσε σε ένα πιο ολοκληρωμένο και ευέλικτο τρόπο εργασίας και θα αύξανε την αποτελεσματικότητα

μεταξύ των διαφόρων ταμείων (ΕΤΠΑ, ΕΚΤ, Ταμείο Συνοχής, ΕΓΤΠΕ, Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας και Έβδομο Πρόγραμμα Πλαίσιο για την έρευνα).

28. ζητεί από την Επιτροπή να υποβάλει προτάσεις για την αναθεώρηση των διατάξεων της διασταυρούμενης χρηματοδότησης και τον περιορισμό των φραγμών στην εφαρμογή τους, υπό το πρίσμα αξιόπιστων και περιεκτικών στοιχείων για τη χρήση και τον αντίκτυπό τους, ούτως ώστε να διασφαλισθεί περαιτέρω απλοποίηση και ασφάλεια δικαίου κατά την εφαρμογή τους, σε σύγκριση με την κατάσταση που παρατηρείται επί του παρόντος.
29. ζητεί διευκρίνιση της γεωγραφικής εμβέλειας και εναρμόνιση των κανόνων επιλεξιμότητας μεταξύ του ΕΤΠΑ και του ΕΓΤΠΑ στις αγροτικές και προαστιακές περιοχές, προκειμένου να αποφευχθεί η ανώφελη επικάλυψη των δύο αυτών ταμείων· επιμένει στην ανάγκη στενής συνεργασίας για την επιλογή και την παρακολούθηση των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από τα δύο αυτά ταμεία σε μια συγκεκριμένη περιοχή.
30. υπογραμμίζει την προστιθέμενη αξία των διασταυρούμενων χρηματοδοτήσεων μεταξύ ΕΤΠΑ και ΕΚΤ, από πλευράς ευελιξίας, για τα προγράμματα κοινωνικής ένταξης και τις στρατηγικές ολοκληρωμένης ανάπτυξης· ζητεί από την Επιτροπή να αναπτύξει σύστημα ενιαίας θυρίδας με στόχο την πρακτική καθοδήγηση, την ενημέρωση και την παροχή συμβουλών στους ενδιαφερόμενους, προκειμένου να εξασφαλισθεί η επαρκής ενημέρωση των πολιτών σε σχέση τόσο με τις διασταυρούμενες χρηματοδοτήσεις όσο και τις συνέργειες μεταξύ των ταμείων γενικά· επιμένει ώστε η μέριμνα αυτή για απλοποίηση να προβληθεί στον πολίτη και να έχει ως στόχο τη μείωση των πληροφοριών που ζητούνται στο απολύτως αναγκαίο.
31. πιστεύει ότι η ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων και η καλύτερη διάδοση των πληροφοριών αποτελούν προϋποθέσεις για την επιτυχή απορρόφηση των πόρων και για την ακριβή υλοποίηση των διαφόρων προγραμμάτων.
32. υπογραμμίζει, παράλληλα, τη σημασία της ενίσχυσης των διοικητικών ικανοτήτων στα κράτη μέλη, σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, καθώς και μεταξύ των ενδιαφερόμενων φορέων, με στόχο την υπέρβαση των φραγμών που εγείρονται για τη δημιουργία συνεργειών ανάμεσα στα διαρθρωτικά ταμεία και άλλα ταμεία και τη στήριξη του σχεδιασμού και της εφαρμογής αποτελεσματικής πολιτικής· επιμένει στο θεμελιώδη ρόλο που καλείται να διαδραματίσει εν προκειμένω η Επιτροπή.
33. ζητεί από την Επιτροπή να ενισχύσει τόσο την τεχνική στήριξη προς τις εθνικές, περιφερειακές και τοπικές διοικήσεις, όσο και την κατάρτισή τους, για την αύξηση των ικανοτήτων και των γνώσεών τους περί των κανόνων σχετικά με τα προβλήματα που συνδέονται με την εφαρμογή.
34. ζητεί από τα κράτη μέλη να δώσουν προτεραιότητα σε επενδύσεις στις θεσμικές ικανότητες και στην απλοποίηση των εθνικών τους διατάξεων για τον περιορισμό του διοικητικού φόρτου και την αύξηση της ικανότητας απορρόφησης.
35. υπενθυμίζει, εν προκειμένω, ότι ο σεβασμός των αρχών της επικουρικότητας και της πολυεπίπεδης διακυβέρνησης συντελεί σημαντικά στην προαγωγή του συντονισμού μεταξύ των διαφόρων φορέων λήψεως αποφάσεων και στην ενίσχυση των συνεργειών μεταξύ των διαφόρων μέσων χρηματοδότησης.

36. θεωρεί κρίσιμης σημασίας για την αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση των πόρων την ενεργό συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων με αδιάλειπτο κοινωνικό και εδαφικό διάλογο·
37. αναγνωρίζει τις άνισες επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στην επικράτεια και τους πολίτες της ΕΕ· θεωρεί ότι η νέα στρατηγική για τη χρησιμοποίηση των πόρων θα είναι αποτελεσματικότερη στην περίπτωση συμμετοχής περιφερειακών και τοπικών επιπέδων διακυβέρνησης, ικανών να προσαρμόσουν τους στρατηγικούς στόχους στις εδαφικές ιδιομορφίες, μεταξύ άλλων και με έναν διαρθρωμένο διάλογο με όλους του ενδιαφερόμενους, τις οργανώσεις που προωθούν τα δικαιώματα των φύλων, τους κοινωνικούς εταίρους και μη κυβερνητικές οργανώσεις, καθώς και χρηματοπιστωτικά και τραπεζικά ιδρύματα· τονίζει την ανάγκη να αφεθούν επαρκή περιθώρια για περιφερειακές και τοπικές ανάγκες κατά τον καθορισμό των πολιτικών στόχων·
38. καλεί την Επιτροπή να εκπονήσει ευρωπαϊκό οδηγό για την πολυεπίπεδη διακυβέρνηση και να ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να τον εφαρμόσουν ανάλογα με τους ειδικούς τοπικούς και περιφερειακούς στόχους και να επεκτείνουν τους μηχανισμούς διακυβέρνησης της πολιτικής για τη συνοχή (ήτοι τον προγραμματισμό, τη χρηματοδότηση και την υλοποίηση στο πλαίσιο της σύμπραξης μεταξύ εθνικού, περιφερειακού και τοπικού επιπέδου) στα ταμεία εκείνα που καλύπτονται από το σχεδιαζόμενο κοινό στρατηγικό πλαίσιο, ούτως ώστε να αυξηθεί η αποδοτικότητα και η αποτελεσματικότητα των δημόσιων δαπανών·
39. ζητεί από την Επιτροπή, κατά τη θέσπιση του νέου κοινού στρατηγικού πλαισίου και την υποβολή προτάσεων κανονισμού, να μεριμνήσει για την ενσωμάτωση διατάξεων οι οποίες θα επιτρέπουν σε τοπικές και περιφερειακές συμπράξεις (μεταξύ πόλεων, κωμοπόλεων, λειτουργικών περιφερειών ή ομάδων τοπικών αρχών) να ενσωματώνουν τις διάφορες χρηματοδοτικές ροές της ΕΕ σε ένα συνεκτικό και ολοκληρωμένο πλαίσιο στις αντίστοιχες επικράτειές τους·

ο

ο ο

40. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή και στα κράτη μέλη.